

[A. C. Normann.]

for landbruget, da jeg ikke kan tænke mig, at det er det ærede medlem hr. Sønderups opfattelse, at denne lettelse skulle omfatte alle dem, der betaler ejendomsskat til staten.

I øvrigt er det rigtigt, som det ærede medlem hr. Carl Petersen har sagt, at dette spørgsmål hører hjemme i en anden forbindelse. Det hører hjemme i forbindelse med en diskussion om skattereformen, når den til sin tid kommer, hvis man da ønsker at rejse det. Nu da der er enighed om lovforslagene, opfatter jeg også de bemærkninger, der faldt, som noget, der mere blev sagt på skrømt, idet man sådan vikledede statens ejendomsskatter ind i spørgsmålet om en landbrugsordning.

Må jeg da slutte med at sige, at den brede enighed, der nu er opnået om de to lovforslag både i og uden for tinget, for mig er et bevis på, at alle i virkeligheden erkender lovens betydning og er parat til loyalt at arbejde med på deres udførelse i praksis. For bemyndigelsesloven gælder det, at dens betydning afhænger af, at den bruges på den rette måde, d. v. s. at de muligheder, som loven giver, udnyttes til en indsats for nye eksportfremstød, så vi kan afsætte stadig større mængder af forædlede danske landbrugsvarer. Det vil gavne landbruget, og det vil tillige give handel og industri større muligheder for øget omsætning og produktion. De fremstød, vi kan foretage udadtil, vil gavne hele samfundet, og det er derfor noget, vi alle må være interesserede i.

Den direkte forhøjelse af rugprisen med 1 kr. og den indirekte forhøjelse ved, at lagerlejen sættes op med et ikke ganske ringe beløb, som vi blev enige om i udvalget, synes mig at være et fremskridt, som jeg tror vil vække glæde hos mange rugdyrkere, ikke mindst på de lettere jorder og da især i Vestjylland.

Med disse bemærkninger kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale vedtagelsen af de to lovforslag med de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen. Det radikale venstre kan ikke stemme for det kommunistiske ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for det gode samarbejde, som er resulteret

i en enig indstilling om vedtagelse af de to lovforslag, vi her behandler. Enighed betyder normalt, at ikke alle fuldt ud får deres vilje, og sådan er det også gået her. Lovforslagene er dog ikke ændret på afgørende måde, og jeg kan både godkende forhøjelsen af rugprisen og udvidelsen af det udvalg, der skal nedsættes i henhold til bemyndigelsesloven, hvorved Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og større Landbrugere i Danmark nu bliver repræsenteret. Jeg må dog advare mod en yderligere udvidelse og anbefaler derfor at stemme mod kommunisternes ændringsforslag.

Jeg skal ikke her hæfte mig særlig stærkt ved de udtalelser, det ærede medlem hr. Sønderup fremsatte af utilfreds art, om jeg må sige det sådan, fordi det nærmest drejede sig om utilfredshed på områder, som vi ikke behandler her. Med hensyn til de lovforslag, vi behandler, opfatter jeg venstres stilling sådan, at man er jævnt tilfreds med dem.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Sønderups bemærkning om, at der kun var tale om jævn belægning — det blev sagt i relation til det ærede medlem hr. Carl Petersens udtalelser, som jeg forstod sådan, at det ærede medlem ikke ønskede „dobbel belægning“ for det store landbrug — ikke gælder de foreliggende lovforslag.

På det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerups) direkte spørgsmål vil jeg gerne svare, at jeg betragter det som noget ganske naturligt, at ministeriet taler med eksportørerne, når det drejer sig om eksport af maltbyg.

Med hensyn til administrationen af bemyndigelsesloven, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) også var inde på, vil jeg sige, at denne lov må administreres i forståelse med landbruget og med hensyntagen til handelens og industriens berettigede ønsker. Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) direkte spørger mig, om de ordentlige — jeg citerer det udtryk, det ærede medlem brugte — om de ordentlige eksportører stadig vil have en chance for eksport, og hvordan deres stilling i det hele vil blive, vil jeg dertil sige, at de eksportører, det ærede medlem omtalte, stadig vil have chance for at handle og oparbejde nye markeder. De skal selv-